

- (c) u roku od 14 dana nakon isplate naknade u vezi sa svakim sporazumom s klijentom koji nije sporazum o zastupanju: informacije koje se traže na platformi,
- (d) u roku od 14 dana nakon njihova sklapanja: svaki ugovor ili neki drugi sporazum koji su sklopili posrednici za igrače u svrhu suradnje prilikom pružanja bilo kakvih usluga ili u svrhu podjele prihoda ili dobiti iz bilo kojeg dijela njihovih usluga posredovanja u transferu igrača,
- (e) pod uvjetom da obavljaju svoje poslove preko agencije, u roku od 14 dana nakon prve transakcije uz sudjelovanje agencije: broj posrednika za igrače koji obavljaju svoje poslove preko iste agencije i imena svih zaposlenika,

kao što se to predviđa člankom 16. stavkom 2. točkom (j) podtočkama ii. do v. i člankom 16. stavkom 2. točkom (k) podtočkom ii. FFAR-a,

13. klubovima se zabranjuje da za posredovanje u pogledu nekog igrača s posrednicima za igrače ugovaraju naknade ili sastavne dijelove naknada odnosno da posrednicima za igrače isplaćuju naknade ili sastavne dijelove naknada čija obračunska osnova ovisi (i) o budućim naknadama za transfer koje će klub primiti od daljnjeg transfera igrača,

kao što se to predviđa člankom 18.ter stavkom 1. prvom alternativom FIFA-ina Pravilnika o statusu i transferima igrača (FIFA RSTP) i člankom 16. stavkom 3. točkom (e) FFAR-a.

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016, L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2023. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) —
FR/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Predmet C-225/23, Pinta (¹))

(2023/C 235/18)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FR

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 54. stavak 3. točku (g) i članak 58. Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice (u daljnjem tekstu: Ugovor o EEZ-u), kojima se određuju učinci Direktive Vijeća 78/660/EEZ (²) (u daljnjem tekstu: Četvrta direktiva), tumačiti na način da nisu obuhvaćeni njihovim područjem primjene porezni obveznici koji su fizičke osobe, nego samo trgovačka društva na koja se odnosi članak 58. Ugovora o EEZ-u?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, znači li to da, u pogledu učinaka Četvrte direktive, odredbe te direktive kojima se utvrđuju obveze u području računovodstva, izrade popratne dokumentacije, čuvanja dokumenata i objavljivanja nisu primjenjive na porezne obveznike koji su fizičke osobe, odnosno da se obveze koje se njome utvrđuju primjenjuju samo na trgovačka društva koja su obuhvaćena njezinim područjem primjene, na način da se njihovo ispunjenje ne može zahtijevati od poreznih obveznika koji su fizičke osobe i da se ne može isticati protiv njih u okviru upravnog postupka u poreznim pitanjima ili sudskog postupka u kojem se ocjenjuje ispunjavaju li oni svoje porezne obveze?

3. Neovisno o prethodnim pitanjima, je li u skladu s temeljnim računovodstvenim načelima te s ciljem i funkcijom obveze objavljivanja, kako su navedeni u člancima 2., 31., 47., 48. i 51. Četvrte direktive, s pravom na pošteno suđenje, koje je zajamčeno kao opće načelo prava u članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), i temeljnim načelima pravne sigurnosti i proporcionalnosti to da porezna uprava države članice utvrdi poreznu razliku u odnosu na poreznog obveznika koji je fizička osoba, na temelju Zakona o računovodstvu, isključivo zato što porezni obveznik, zbog razloga za koje nije odgovoran, nije mogao staviti na raspolaganje porezne uprave svu računovodstvenu dokumentaciju određenih trgovačkih društava koja su u trenutku kad je proveden porezni nadzor bila neovisna o tom poreznom obvezniku ili čiji je upis u registar bio izbrisan, kako bi dokazao da je uplatio tim trgovačkim društvima gotovinske iznose koje je prethodno primio u okviru svojih ranijih funkcija u tim društvima ili na temelju sporazuma, ili koji su bili prebačeni na njegov privatni račun, tako da porezna uprava stavlja na teret tom poreznom obvezniku da nije podnio računovodstvenu dokumentaciju društava ili da ju nije podnio u cijelosti, a u trenutku u kojem je okončan porezni nadzor nije mogao raspolagati tim dokumentima zbog objektivnih prepreka niti je mogao utjecati na njihovo stvaranje odnosno oblik njihove izrade?
4. Treba li uvodne izjave i članke 2., 31., 47., 48. i 51. Četvrte direktive tumačiti na način da ispunjenje obveza koje su u njima utvrđene stvara pravnu presumpciju da su podaci u objavljenim godišnjim financijskim izvješćima u skladu s temeljnim računovodstvenim načelima, osobito načelom točnosti i načelom opravdanosti, te s računovodstvenim dokumentima koji se na njima temelje?
5. Je li u skladu s člancima 2., 31., 47., 48. i 51. Četvrte direktive kao i s pravom na pošteno suđenje zajamčenim člankom 47. Povelje te s temeljnim načelima pravne sigurnosti, nadređenosti i djelotvornosti prava Unije to da porezna uprava ne prihvaća da određeni računovodstveni dokumenti izrađeni u skladu s računovodstvenim pravilima čine dokaze koji su sami po sebi pouzdani, a da pritom ne obara pravnu presumpciju koja je povezana s ispunjenjem zahtjeva iz Četvrte direktive?
6. Je li u skladu s člancima 2., 31., 47., 48. i 51. Četvrte direktive kao i s pravom na pošteno suđenje zajamčenim člankom 47. Povelje te s temeljnim načelom pravne sigurnosti to da porezna uprava ne prihvaća objavljena godišnja financijska izvješća trgovačkog društva kao podatke za kontrolu računovodstvenih dokumenata (fiskalni računi) u prilagođenom obliku koje je dostavio porezni obveznik koji je fizička osoba ni iskaze svjedoka ili izjave koje ih potvrđuju, tvrdeći da nisu dovoljni sami za sebe jer je, da bi se pouzdano dokazali prijenosi financijskih sredstava koji su predmet spora, potrebno dostaviti cjelokupnu računovodstvenu dokumentaciju društava koja se odnosi na porezno razdoblje koje se razmatra? Treba li iz navedenih članaka Četvrte direktive zaključiti da je dokazna snaga cjelokupne računovodstvene dokumentacije koja se vodi u skladu s tim člancima, u vezi s dokazom gotovinskih plaćanja s bankovnog računa društva, veća od dokazne snage godišnjih financijskih izvještaja objavljenih u skladu s člankom 48. i 51. Četvrte direktive ili od dokazne snage određenih fiskalnih računa izrađenih u skladu s istim računovodstvenim pravilima?

(¹) Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

(²) 78/660/EEZ: Četvrta direktiva Vijeća od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava (SL 1978., L 222, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 16.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2023. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Paolo Beltrami S.p.A./Comune di Milano

(Predmet C-235/23, Paolo Beltrami)

(2023/C 235/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Paolo Beltrami S.p.A.

Tuženik: Comune di Milano